

ବିଜ୍ଞାନ-ଆଦି ସ୍ୱାଧୀନ

ବୈଜ୍ଞାନିକ

ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର

ବୈଜ୍ଞାନିକ

ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର

(୧୮୩୫—୧୯୦୪)

ଅଧ୍ୟାପକ ଦେବକାନ୍ତ ମିଶ୍ର, ଏମ୍. ଏସ୍. ସି.,
ଭୈରବପୁରା କଲେଜ, କଟକ-୩

ଜନଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକାଳୟ

ବିନୋଦବିହାରୀ, କଟକ-୨

ପୁନର୍ମୁଦ୍ରଣ, ଜାନୁୟାରୀ—୧୯୯୭

© ଜନଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକାଳୟ - କଟକ-୨

ମୂଲ୍ୟ : ଟ ୩-୦୦
(ଜନଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକାଳୟ)

ଜନଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକାଳୟ, ବିନୋଦବିହାରୀ, କଟକ-୨ଙ୍କ ତରଫରୁ
ଏନ୍. ଏଲ୍. ଗୁପ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ଓ ମା' ମଙ୍ଗଳା ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ପ୍ରେସ୍‌ଙ୍କ
ଦ୍ଵାରା କଟକ-୨ରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

ଉନ୍ନତ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଧରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟରେ
 ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାରୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସାମୁହିକ କଲ୍ୟାଣ
 ନିମନ୍ତେ ନିୟୋଜିତ କରିବାକୁ କେହି ଆଗ୍ରହ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।
 ପରଦାଶୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲନାରେ ଏଇ ଅରାଗୀ ମୂଲକରେ
 ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ପାଇଁ କୌଣସି
 କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗଠିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଓ ଅବହେଳିତ ରାଜ୍ୟରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଢାଞ୍ଚାରେ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାପାଇଁ
 କୌଣସି ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ-
 ନ ଥିଲା । ସହରାଞ୍ଚଳର ମୁଣ୍ଡିମେୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା
 କରିଥିଲେ କେବଳ ସରକାରୀ ଶୁକର ପାଇବା ଆଶାରେ ।
 ଏ ରାଜ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାତାୟାତ
 କରିବା ପାଇଁ ଯାନବାହାନର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସୁବିଧା ନ ଥିଲା ।
 ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାକୁ ମାନସିକ ବିଳାସ ରୂପେ ବିଚାର କରିବା
 ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜନସାଧାରଣ ଚିନ୍ତା କରି ନ ଥିଲେ । ଏପରି ପରି-
 ସ୍ଥିତିରେ ସହରାଞ୍ଚଳଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପଲ୍ଲୀ-
 ଗ୍ରାମରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ଅନଭିଜ୍ଞ ଜଣେ ସଂସ୍କୃତ ପଣ୍ଡିତ ଯେ କିପରି
 ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ ପାଇଁ ସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ
 କରିପାରିଲେ, ସେକଥା ଚିନ୍ତାକଳବେଳକୁ ଆମେ ବୁଝିପାରୁ
 ହୋଇଯାଉଛି । ଓଜସ୍ବିନୀ, ପ୍ରଜ୍ଞାସଂପନ୍ନ ଏହି ମହାମତ ବୈଜ୍ଞାନିକ
 ଆନୁନବିଷ୍ଣୁ ଭାବରେ ତଥା କଠୋର ସାଧନା ବଳରେ
 ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧିସାଧନ କଲେ ଯେଉଁ ମହନୀୟ ଅବଦାନ
 ଯୋଗାଇପାରିଥିଲେ, ତାହା ତତ୍କାଳୀନ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ

ସମ୍ବେଦ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିପାରୁଥିଲା । ବିଚକ୍ଷଣ କର୍ମୀମାନଙ୍କର
ବିନିମୟରେ ନିଜ ହାତରେ ଅତି ସରଳ କର୍ମନିୟମ ସମ୍ବରଦ୍ଧିକୁ
ନିର୍ମାଣ କରି ସେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ
ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଶ୍ଳୋକ
ଆକାରରେ ‘ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ’ ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ
ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଗତିବିଧି ଯେଉଁସବୁ
ସୂର୍ଯ୍ୟ-ପରାଗ, ବିଭିନ୍ନ ସୂରଜ ପଦ୍ମଗୁଡ଼ିକର ଉଦୟ ଓ ଅସ୍ତ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସ୍ୱକର୍ତ୍ତୃକ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ
କରିଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱୀୟ ମତବାଦ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ
ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ବସ୍ତୁବାଦୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଅଧିବିଶ୍ୱାସକ
ଗବେଷଣା ପ୍ରତି ଯେପରି ଗୁରୁତ୍ୱ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ତାହା ଆଜି
ଆମକୁ ବିସ୍ମୟଭରତ କରୁଛି । ବିଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାରେ ଏପରି
ପାରଦର୍ଶିତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବାରୁ ଚକ୍ରାଳୀନ ଗୁଣମୁଖ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମା
ସରକାର ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନସୂଚକ ‘ସନନ୍ଦ’ ଦ୍ୱାରା ଅଭିନନ୍ଦନ
ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ, ତାର ନକଲ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି ।

SANAD

**Pandit Samanta Chandra Sekhar Sinha
Hari Chandan Mahapatra Samanta of the
Tributary State of Khandpara in Orissa.**

**I hereby confer upon you the title of
Mahamahopadhyaya as a personal distinction.
The 3rd June, 1893**

**Viceroy and
Governor General of India**

ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଦୁରଦୃଷ୍ଟି ଯନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦରେ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି ନ ଥିବା ତଥା ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଆଦୌ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରି ନ ଥିବା ଏହି ଯୋଗଜନ୍ମା କର୍ମକୁଶଳୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିଜ କୌତୂହଳର ଅବଦାନ ପାଇଁ ଗଣ୍ଡର ଆତ୍ମ-ଅବବୋଧ, ଉଚ୍ଚ ଚିନ୍ତାଶକ୍ତି, ବିଚାରିଣୀ କର୍ମକୁଶଳତା ତଥା କଠୋର ଅଧ୍ୟବସାୟ ବଳରେ ଯେପରି ପ୍ରତିକୂଳ ପରିବେଶରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାକୁ ଜୀବନର ବ୍ରତ ରୂପେ ଆଦରି ନେଇଥିଲେ, ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ ପାଠ କରିବା ଦ୍ବାରା ଆମେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ ବୁଦ୍ଧିବଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ କରିପାରେ; ବିପୁଳ ଅର୍ଥ ଓ ବହୁ ଆଡ଼ମ୍ବର ଉପରେ ଆଦୌ ନିର୍ଭର ନ କରି ମଧ୍ୟ ସେ ଜ୍ଞାନଭଣ୍ଡାର ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ ନିଜସ୍ବ ଅବଦାନ ଯୋଗାଇପାରେ । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର କୃତବିଦ୍ୟା ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରବର ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହଙ୍କ ଜୀବନାଦର୍ଶକୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ଦ୍ବାରା ଆମେ ଆମ ପ୍ରତିଭାର ସଦୁପଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅଶେଷ ପ୍ରେରଣା ପାଇପାରିବା ।

ବାଲ୍ୟଜୀବନ ଓ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା—

ଭାରତୀୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନର ଅନ୍ୟତମ ଉଦ୍ଗାତା ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ୧୮୩୫ ମସିହା ମାର୍ଗଶୀର କୃଷ୍ଣ ଅଷ୍ଟମୀ ତିଥିରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଧରାକୋଟ ରାଜଜେମା ବିଷ୍ଣୁମାଳୀ ଓ ଶଶିପତ୍ନୀ ରାଜାଙ୍କ ଖୁଲ୍ଲିତାତ ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ଔରସରୁ ସେ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ନଟବର ସିଂହ ଶଶିପତ୍ନୀର ରାଜା ରୂପେ ରାଜତ୍ବ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତା ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣ ଜଣେ ଅସାଧାରଣ ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ । ସେ ସଂସ୍କୃତ କାବ୍ୟ, ନାଟକ, ବ୍ୟାକରଣ, ସୂକ୍ଷ୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ଗଣିତଶାସ୍ତ୍ର, ଭକ୍ତିସାହିତ୍ୟ ଓ ଗୋସ୍ବାମୀମାନଙ୍କର

ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଥିଲେ । ପିତା ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁ ପୁଅକୁ ପ୍ରାଚୀନ ତାଳପତ୍ର ପୋଥିରୁ ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ୧୫ ବର୍ଷ ବୟସ, ସେତେବେଳକୁ ସେ ରଘୁବଂଶ, ନେତଦୂତ, ଶିଶୁପାଳବଧ, ନୈଷଧ, କବିତାର୍ଜୁନସ୍ତବ, ବିଦଗ୍ଧମାଧବ, ମହାକାଟକ, ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରଭୃତି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଆଲୋଚନା କରିସାରିଥିଲେ । ସେ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସ୍ବମାତୃଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଓ ପ୍ରାଚ୍ୟବିଦ୍ୟା ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଅସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଲଭ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଆନନ୍ଦ ଖଣ୍ଡୁର ବୟସ ତଥା ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରନିବାସୀ ତତ୍ତ୍ବଜ୍ଞ ଗଣାଗୁରୁ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସାଲ୍ଲୀକ୍ଷ ଓ ସମୟୋଚିତ ଉପଦେଶର ଅବଦାନ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ମରଣୀୟ । ସାମନ୍ତ ଘୋଷେଶ୍ବର ଥିଲେ କାବ୍ୟରସିକ । ସେ ଅଳ୍ପ ବୟସରୁ ମନୋଜ୍ଞ ଭାବଗମ୍ଭୀର ଶ୍ଳୋକାବଳୀ ରଚନା କରି ନିଜ ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କୁ ରମଣ୍ଡିତ କରିଦେଉଥିଲେ । ସାମନ୍ତଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତର ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାଦେବା ଲାଗି ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ପରମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତି ଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଷୟମାନ, ଯଥା ଆକାଶରେ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ପରିଚିତ, ସାଧାରଣ ଗୋଚରଫଳ, ଗ୍ରହ କୁଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତକରଣ ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟରେ ପୁଅକୁ ଯଥୋପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ସାମନ୍ତ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚତର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅନୁଶୀଳନ ଚଳାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେଲେ । ତାଙ୍କ ଘରେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଉପାଦେୟ ପୋଥି ଥିଲା ।

ସେ ଅବସର ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣ୍ୟାନ୍ତର୍ଗତ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ । ଏପରି କର୍ମପଦପୂରଣର ପରିଣତି ସ୍ୱରୂପ ସେ ଗଣିତ ବିଦ୍ୟାରେ ଧୁରଣ ହୋଇଉଠିଲେ । ବରହମିହିର ଓ ଭାସ୍କରାୟଙ୍କ କୃତ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେତେକ ଭ୍ରମ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ସେ ତାର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ସିଦ୍ଧି ଗବେଷଣା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ସେତେବେଳକୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିହିତାମୂଳକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୁର୍ବଳତା ଯନ୍ତ୍ର ଓ ବହୁବିଧ କର୍ମପଦପୁରଣ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଉଥିଲା; ମାତ୍ର ଏସବୁ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ସାମନ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ୱପ୍ନର ବସ୍ତୁ ଥିଲା । ତଥାପି ଅଦମ୍ୟ ସାଧନାରତ ହୋଇ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ବଡ଼ ଅନିଦ୍ରା ରହି ଆକାଶରେ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବା ଫଳରେ ସେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେଲେ । ରାସିକାଳରେ ଯେଉଁ ଅଭିହିତା ପ୍ରସୂତ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଦିଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ କାନ୍ଥରେ ଖଣ୍ଡି ସାହାଯ୍ୟରେ ଲେଖିରଖନ୍ତି । ସକାଳ ହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଳପତ୍ର ପୋଥିରେ ଉତାରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଆଶୁ କବି-ପ୍ରତିଭା, ତଥା ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଅସାଧାରଣ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ସଂସ୍କୃତ ଶ୍ଳୋକରେ ରୂପାୟିତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଧର୍ମପ୍ରାଣ ସାମନ୍ତ—ଅନୁଗୋଳ ରାଜଜେମା ସୀତାଦେବୀଙ୍କ ସହ ମାତ୍ର ୨୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସାମନ୍ତଙ୍କ ଶୁଭପରିଣୟ ସଂବନ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ରାଜବଂଶୋଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ଥିଲେ । ବୈବାହିକ ଜୀବନର ଆଜୀବନ ତାଙ୍କୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ଶାସ୍ତ୍ର କଷାଘାତରେ ସନ୍ତୁଳି ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଆର୍ଥିକ

ଅନାଟନ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ବିକାଶ ପଥରେ ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରି-
ପାରି ନଥିଲା, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମହିମାମୟ
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣତଳେ ସମର୍ପି ଦେଇଥିଲେ । ଜୀବନର ସମସ୍ତ
ସୁଖ ଦୁଃଖ, ମାନ-ଅପମାନ ସବୁ କିଛି ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
କୃପାବଳରେ ବିଧିନିଧିତ୍ୱ ଭାବରେ ଘଟିଯାଉଛି ବୋଲି ସେ
ବିଚାର କରୁଥିଲେ । ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି—

“ଯସ୍ୟେକ୍ତାମେ ନିଜ-ଜନତୋ ଦୂରମୁହର୍ଯ୍ୟବୁଦ୍ଧିଂ”

ଦୈବାଧୀନଂ ଗଣିତ ବିପଣୀ ସପାତୟତ୍ୟାତତାୟଂ...

ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ! ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ, ମୋର ମନ ତାଙ୍କ
ଭଜନରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ, ଦୈବାଧୀନ ହୋଇ ଗଣିତ ବିପଣୀରେ
ପଡ଼ିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଗଣିତ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଲାଗିଯାଇଛି । ସେହି ଅନ୍ତେ
ସଂଖ୍ୟାତତ ପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିବା ସିନ୍ଧୁନା ପ୍ରାଣବ୍ୟୁ
ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତଙ୍କ ଚରଣ ହିଁ ମୋର ଶରଣ ।

ପବନ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପୀଠରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିବାପାଇଁ
ସେ ଅଭିଳାଷୀ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ସ୍ୱରଚିତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲେଖିଥିଲେ—

“ବେଳୋଦ୍ୟୁତତଗୋସ୍ତେ ସୁଧାମାଦିସ୍ତବ ବଳୀ ପାସେ

ରହଂ ମମ ସୁପବସେ ନପତତ୍ତୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସେସେ ।”

ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ର ତଟବର୍ତ୍ତୀ ନୀଳାଚଳ ଧାମରେ ମୋର
ଦେହ ଏହି ମରଧାମ ତ୍ୟାଗକରୁ । ତାଙ୍କର ଏହି ଅଭିଳାଷ
ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

ସାମନ୍ତ ଜ୍ୟୋତର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗବେଷଣା ସ୍ୱତେଷ୍ଟାରେ
ଚଳାଇଥିବାବେଳେ ଏଇ ଜଗନ୍ନାଥ ହିଁ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ଗବେଷଣାର

ପ୍ରକଳ୍ପ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ । ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ସାମନ୍ତ କଠୋର ଅଧ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅସୀମ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ପାରିଥିଲେ ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧ କଲେବ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଶେରଖଙ୍କ କର୍ମପ୍ରବଣତା—

ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଥିଲେ ଭୁବ୍ରମଣିବାଦର ବିରୋଧୀ । ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ପୃଥିବୀ ସ୍ଥିର । ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି ଭ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସେହି ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ପୃଥିବୀ ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ, ତାଙ୍କ ମତାନୁଯାୟୀ ଚନ୍ଦ୍ର ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ଏକ ଦୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ଉପଗ୍ରହ । ଭୁବ୍ରମଣିବାଦ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କର ଏପରି ଆବିଷ୍କାର ଅବଶ୍ୟ ଅଧୁନା ଗ୍ରହଣ-ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ; ମାତ୍ର ନିଜ ଚନ୍ଦ୍ରାଧାର ସପକ୍ଷରେ ସେ ଯେପରି ବିଚାରଣା ଭାବରେ ବଳିଷ୍ଠ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ, ତାହା ସାପ୍ରତିକ କାଳର ବହୁ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ବିମୁଗ୍ଧ କରିଛି । ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଭୁବ୍ରମଣିବାଦକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସାମନ୍ତ ଲେଖିଥିଲେ ।

“ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଶଶ୍ୱତ୍ ସ୍ଥିରତର ଧରଣୀମଣ୍ଡଳ ଭ୍ରାନ୍ତଗୌଣ୍ଡ
ପୌରଣିଂଲଣ୍ଡ ଦନ୍ତାବଳ ବିଦଦଳନାକୁଶୁକଣ୍ଡୀବବଣ୍ଡଃ
ସୋଽପଂ ମାଳାଦ୍ରୀ ସିଂହାନୁୟ ବଦନ ଦଶନିର୍ଗରଃ ପ୍ରାପ୍ତଦୁର୍ଗଃ
ସ୍ଥିତ ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟାତରସ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ବିଚିତ୍ରଃ ସ୍ୱରସାରଃ ପ୍ରବରଃ ।”

ଅର୍ଥ—ଅଖଣ୍ଡ ଭଣ୍ଡ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀ ସ୍ଥିର ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାହା ଭ୍ରମଣ କରୁଛି ବୋଲି ଇଂଲଣ୍ଡୀୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦମାନଙ୍କ ଭ୍ରମ ଜାତ ହୋଇଛି । ସେମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦୀନ

ହସ୍ତୀ ଓ ମୋର ପ୍ରବନ୍ଧ ସିଂହ ଭୁଲ । ମଳାଦ୍ର ସିଂହବଂଶଜ ମୋର
ମୁଖରୁ ଜାତ ସିଂହରୂପୀ ଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ନଜର ଖାତ ବସ୍ତାର କରୁ ।

୧୮

ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କ ଗବେଷଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାଯାଏ
କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତଥା ତାଙ୍କ ଅଗାଧ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ସମ୍ପର୍କ
ଆଶ୍ରୟ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସଂସ୍କୃତ
ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀମଦ୍‌ନିଧୁମାନ
ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ମରଣୀତ ‘ବସୁନ୍ଧା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଓ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ’ ଶୀର୍ଷକ
ପ୍ରବନ୍ଧରେ ପ୍ରସଙ୍ଗସମ୍ମେ ଲେଖିଛନ୍ତି, “ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ବେଦ ଆଦି
ଅସଂଖ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରର ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅଥବା
ବେଦରେ ଥିବା ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳ ବ୍ୟାସ ପରିମାଣ ୭୨ ଡିଗ୍ରୀର
ଯୋଜନବୋଲି ସେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଗଣିତ କରିଛନ୍ତି ।
ପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ଟ ଓ କକ୍ଷାବୃତ୍ତ ଯୋଜକ ଦୀର୍ଘବୃତ୍ତ (ellipse) ଓ ଗ୍ରହ
ବନ୍ଧଗତର ଉତ୍ପତ୍ତି କୌଶଳ ବୁଝାଇବାରେ ତାଙ୍କ ପରି ସେ ବୋଲି
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଟନାର ଜ୍ୟୋତିଷୀ ଶ୍ରୀକପିଳେଶ୍ୱର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅତି
ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏଲ୍ଲିପ୍ସାବାଦ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଗଣିତ
ଅଧ୍ୟାପକ ଡକ୍ଟର ୪ ଗୋରଖନାଥ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବହିରେ
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କର ବସୁନ୍ଧା ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ର-
ଶେଖର ଲାଲ୍ ଓ ଶ୍ରୀରାଜ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ଦିଗଂଶ, ପାଣିକ ଓ ଭୂଜାନର
ଆଦି ଚନ୍ଦ୍ର ସଂସ୍କାର ଅତି ପୁଟିତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି ।
କେବଳ ଓଡ଼ିଆ ଲିପି ଓ ଓଡ଼ିଆ ତଥା ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଛଡ଼ା ତାଙ୍କୁ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲିପି ବା ଭାଷା ଜଣା ନ ଥିଲା । ତଥାପି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଗ୍ରନ୍ଥର ସମାଲୋଚନା କରିପାରିଥିଲେ—ପୁଣି ଖଣ୍ଡପଡ଼ାରେ ରହି

ଏହା ଚିନ୍ତା କଲେ, ବାସ୍ତବିକ୍ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯିବାକୁ ପଡ଼େ ।.....
ସାଧାରଣ ଗଣିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଯେଉଁଠି ସେ ତାଙ୍କର ଭୁଲ୍ ଦେଖିଛନ୍ତି ତାର କଠୋର ସମାଲୋଚନା
କରିବାକୁ ପଛାଇ ନାହାନ୍ତି । ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି—

“ଶ୍ରୀମତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ! ଦୁଷ୍ଟରଙ୍କ ଦଟନା.....ଏବଂ
ଆରୁର୍ଯ୍ୟ (ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁର୍ଯ୍ୟ) କଳ୍ପ ଭଗାଶ୍ଚନ୍
ଯଦା ହେଷ ମହାନଗୁଣଃ । ପ୍ରବୃଣଦିନ ମାସାଦି
ସଂଖ୍ୟାଭେଦସ୍ତୁ ଦୁଷଣମ୍ ॥
ତଥାପ୍ୟେଷ ନିଜେକାଳେ ଲିଖିତା ଦୃକ୍ଷମାନ୍ ଗ୍ରହାନ୍
ମଂପାପକାର ମକ୍ଷେନ୍ଦ୍ରାଦୃଶା ସନ୍ତୁସ୍ତବିଦାମ୍ ॥”

**ଅଭିହିତ୍ଯାମ୍ବକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବାରେ ବିରକ୍ଷଣ
କର୍ମକୁଶଳତା—**

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିହିତ୍ଯାମ୍ବକ ଗବେଷଣାର
ନାମୋଚାରଣ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଆମ ଆଖି ଆଗରେ କେତୋଟି
କର୍ମନିପୁଣ ଯନ୍ତ୍ରର ଛବି ଝଲିଯି ଉଠେ । ଏପରି ଗବେଷଣା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରବିକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳନା କରାଯାଇଛି ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ମହାକାଶପିଣ୍ଡର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଅବଲୋକନ କରିବାରେ
ପୃଥିବୀର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବାରୁ କର୍ମକୁଶଳୀ
ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବେତାର ଦୂରବିକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରରୁଡ଼ିକର ସାହାଯ୍ୟ
ନେଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ସୂର୍ଯ୍ୟ ମହାକାଶପିଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ
ବେତାର ସଙ୍କେତକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ତଥା ତାହାକୁ ଅନୁଶୀଳନ
କରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଉକ୍ତ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟର ଅବସ୍ଥିତି ଓ ଭୌତିକ

ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି । ମାଉଣ୍ଟ
 ପାଲେମାର ତଥା ଜଡେଲ୍ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ବେତାର ଦୂରବୀକ୍ଷଣ
 ଯନ୍ତ୍ର ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ ଦିଗରେ ଯେପରି ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ-
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରୁଛି, ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସଂଜନବଦ୍ଧତ । ବିପୁଳ ଅର୍ଥ ବିନିୟୋଗରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ବୃହଦାକୃତି
 ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନମାନେ ହାତକାଣ୍ଡସା, ରୂପେ
 ବ୍ୟବହାର କଲେଣି । ପୁଣି, ଇନ୍‌ପ୍ରାରେଡ୍ ରଶ୍ମି, ଫାଟଲେହ୍‌ତ
 ରଶ୍ମି ଓ ରଞ୍ଜନରଶ୍ମିର ଆପତନ ଯୋଗୁଁ ସନ୍ନିପ୍ତ ହୋଇ-
 ପାରୁଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଇ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନର
 ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରାଯାଉଛି । ଚଳିତ ଶତାବ୍ଦୀର ଦ୍ବିତୀୟାର୍ଦ୍ଧରେ
 ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନର ଯେପରି ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରାଯାଇଛି, ତାହା
 ବିଜ୍ଞାନର ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ
 କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । ବାୟୁବିଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠରେ ମାନସନ୍ଦର
 ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ସୁଦୂର ମହାକାଶପିଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ସଫଳରେ ଯାବତୀୟ
 ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଉଦ୍ୟମ ତଳାଇଲେଣି ।
 ପାର୍ଥିବ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଗତିଶୀଳ ମହାକାଶ-
 ଯାନଗୁଡ଼ିକରେ ସୁଗ୍ରାସ୍ତ ଯନ୍ତ୍ର ତଥା କର୍ମନିୟୁଣ କ୍ୟାମେରାଗୁଡ଼ିକୁ
 ସ୍ଥାପନା କରାଯିବା ଦ୍ବାରା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଗତିବିଧି ଓ ପ୍ରକୃତ
 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉଛି ।

ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏ ସଫର୍କୀୟ
 ଅଭିବ୍ୟାପକ ଗବେଷଣାରେ ମନୋନିବେଶ କରିଥିଲେ, ସେତେ-
 ବେଳକୁ ଅବଶ୍ୟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଉଲ୍ଲିଖିତ
 ଯନ୍ତ୍ରକୌଶଳଗୁଡ଼ିକର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ

ନଥିଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରଗନ୍ଧଣ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଏଥିପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ; ମାତ୍ର ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ନିଜ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରଗନ୍ଧଣ ଯନ୍ତ୍ରଟିଏ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ସୁବିଧା ପାଇ ନ ଥିଲେ । ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଅନଭିଜ୍ଞ ହୋଇଥିବାରୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଗବେଷଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଫଳକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ତ କଦାପି ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ଥିବ, ତାହାହେଲେ ବିଜ୍ଞାନର ଗୁରୁ ପଡ଼ି ନ ଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ ଅଜ୍ଞାତ ପଲ୍ଲୀର ନିରୁଦ୍ଧ କୋଣରେ ବାସ କରି ସେ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଦୁଃସାଧ୍ୟ ବ୍ୟାପାରରେ ଆତ୍ମନିୟୋଗ କରିବାକୁ କପରିଭାବରେ କେଉଁ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଯନ୍ତ୍ରଶୀଳ ହୋଇଥିଲେ ? ପୁଣି, ତାଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଫଳପ୍ରସ୍ତୁ ହେଲା କିପରି ? ଏହି ବିସ୍ମୟୋଦ୍ଦୀପକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ସେ ନିଜେ ନିଜେ ଅପୂର୍ବ କର୍ମକୁଶଳତା ବିନିମୟରେ ଆମ ପାଇଁ ତଥ୍ୟ ଯୋଗାଇ ପାରିଛନ୍ତି ।

ଶଶିପତ୍ନୀ ଭଳି ଗୋଟିଏ କୁହ୍ମହାରକ୍ତ ଅବହେଳିତ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଜନ୍ମା ପ୍ରତିଭାବନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଅଭ୍ୟାସିତାତ୍ମକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ବୁଦ୍ଧିବଳରେ ବିଚାରଣା ଶାସ୍ତ୍ର କର୍ମନିପୁଣ ସରଳ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ହାତରେ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ବାଉଁଶ ପାତ୍ରା ଓ କାଠପଟା ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଜ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଆକୃତିର ମାନଯନ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସମୟ ମାପିବା ପାଇଁ ସେ ଗୋଟିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟଘଡ଼ି ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଥିଲେ । କାଠକୁ କାଠି ଖଞ୍ଜି ବହୁବିଧ ଜ୍ୟାମିତିକ ଆକୃତି ବିଶିଷ୍ଟ ମାନଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ଯେପରି ସଜ୍ଜିତ ଉପାୟରେ ତିଆରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ର-ମାନଙ୍କ ଗତିବିଧି ସମ୍ପର୍କରେ ଅସୀମ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଯେପରି

ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟରୂପ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ତାହା କାହିଁଗଲା
 ବିଦ୍ୟାରେ ତାଙ୍କ ନିୟୁତତାର ତଥ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା
 ଚଳାଇବାରେ ତାଙ୍କ ପାରଦର୍ଶିତାର ପରକାଷ୍ଟ। ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛି ।
 ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବହୃତ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ରଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ
 ‘ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଗ୍ୟାଲେରୀ’ରେ ସରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ।
 ଏଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ବର୍ତ୍ତମାନ କେହି ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ
 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିବିକାଶକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବାକୁ କାହିଁକି ବା
 ମନ ବଳାଇବେ ? ମାତ୍ର ସେ କାଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଏଗୁଡ଼ିକର
 ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ବହୁ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କ ଗତିବିଧି; ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ,
 ସୂର୍ଯ୍ୟ-ପରାଗ, ଅୟୁନାଂଶ ପ୍ରଭୃତି ଗଣନା ପାଇଁ ଚମକପ୍ରଦ
 ଅଭିବିକାଶକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାନର ଗନ୍ତାଘରକୁ
 ତାଙ୍କ ଅବଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଏ ପୃଷ୍ଠିକାରେ
 ଯୋଗାଇଦେବା କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ କେବଳ
 ଅୟୁନାଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାଙ୍କ ଗବେଷଣା ସମ୍ପର୍କରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
 ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ବହୁ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରି ସାମନ୍ତ
 ଏ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲେ, ପ୍ରବାଣ
 ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ ପଣ୍ଡିତ ବାଇକୋଲି ଜ୍ୟୋତିଷ ବିଶାରଦ ତତ୍-
 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଯାଇ ‘ଅୟୁନାଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଚନ୍ଦ୍ର-
 ଶେଖରଙ୍କ ମତ’ ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ସାରଗର୍ଭକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ
 ପ୍ରସଙ୍ଗସମେ ଲେଖିଛନ୍ତି, “...ଭାରତୀୟ ପଞ୍ଜିକା ଗଣନା ନିରୟନ
 ମତରେ ହୁଏ । ତେଣୁ ପଞ୍ଜିକାରେ ଗ୍ରହସ୍ପଷ୍ଟରେ ଅୟୁନାଂଶ
 ଯୋଗକରି ସାୟନ ଗ୍ରହ ଅଣାଯାଏ । ଧର୍ମସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ସାୟନ ମତ
 ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ ହେବା ହେତୁ ଆମେ ତଥ୍ୟ ସାଧନାଦିରେ ଅୟୁନାଂଶକୁ
 ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ । ପଞ୍ଜିକା ସଂସ୍କାର ସମିତି ୧୮୯୧ ଶତାବ୍ଦି ମେଷ୧

(୧।୪।୧୮୭୯) ଦିନକୁ ଅୟନାଂଶ ୨୩୦।୨୫'।୪୦" ବୋଲି ଧରି ନେଲେ । ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କ ମତରେ ଏ ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ର ୨୩୦।୩୭'।୫୩" ଏହି ତପାତ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଲେହଁ (ବାରକଳା ତେର ବକଳା ମାତ୍ର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୭ ବକଳା ପ୍ରଭେଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ—ଶହ ବର୍ଷରେ ତପାତ ୧୦ କଳା ହେବ ଓ ଛ ଶହ ବର୍ଷରେ ପ୍ରଭେଦ ଏକ ଅଂଶକୁ ବଳିଯିବ । ‘କରମାରହ’ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେଉଁ ଅୟନାଂଶ ଗତି ନଜେ ଗ୍ରହବୋଧ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅନୁଭୂତିରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣାନୁରୂପ । ତାଙ୍କ ହିସାବରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଦିବସରୁ ଅୟନାଂଶ ହେଉଛି ୨୨୦।୩୭'।୩୯" ମାତ୍ର । ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ଗତି ଚନ୍ଦ୍ର ୫୭।୩୭। ମେ ୪୨୧ ଶକାବ୍ଦକୁ ଅୟନ ଗତିକାଳ ବୋଲି ଧରିଅଛନ୍ତି । ଦୃକ୍‌ଗଣିତରେ ଯାହା ଦେଖାଯାଉଛି ତାହା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଅୟନାଂଶ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧ ଅଟେ ।

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ

ବହୁଦିନର ଅଭିଜ୍ଞତା, ଅଧ୍ୟୟନ, ଅନୁଶୀଳନ, ସ୍ଵଳାପ୍ତ ଗବେଷଣା ଲବ୍ଧ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟରୁ ସବୁପ୍ରକାର ବଳରେ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ‘ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମାହାର’କୁ ନେଇ ମାତ୍ର ୩୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ‘ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ’ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କଲେ । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ୧୮୭୯ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ୧୨ ତାରିଖରେ । ଉଦାରମନା ଆଠମଲ୍ଲିକର ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ ମହେନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଏହାର ପ୍ରକାଶନ ଦାୟିତ୍ଵ ବଦନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ରେଭେନ୍ସା

ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁରୁଷ ଅଧ୍ୟାପକ ଜ୍ଞାନଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯୋଗେଶଚନ୍ଦ୍ର
 ରାୟ ବିଦ୍ୟାନିଧି ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ସ୍ବରଚିତ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍
 କଲେବରବିଶିଷ୍ଟ ମୁଖବନ୍ଧ ସନ୍ଧି ବେଶିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି
 ମୁଖବନ୍ଧରେ ଯେଶେଶଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଇତିହାସ-ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ
 ଟାଇକୋ ବ୍ରାହ୍ମେଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
 ତାଙ୍କର ସ୍ବସ୍ଥ ଗ୍ରହରେ ଅଗାଧ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ, ଶ୍ଳୋକ ରଚନା
 କରିବାରେ ତାଙ୍କର ଅସାଧାରଣ ପାରଦର୍ଶିତା, ବହୁ ପ୍ରତିକୂଳ
 ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗବେଷଣା ପ୍ରତି ତାଙ୍କ
 ଦୁର୍ବଳ ମୋହ, କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ସ୍ବୀୟମାନସନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟରେ
 ମହାକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ଗତିବିଧି ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର
 ନିର୍ଭୁଲ ଗଣନା ପ୍ରଭୃତି ବହୁତଥ୍ୟ ଯୋଗାଇପାରିଛନ୍ତି । ଯୋଗେଶ
 ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ମହତ୍ ଉଦ୍ୟମ ଯୋଗୁଁ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର ସାମନ୍ତଙ୍କ
 ପ୍ରତିଭାର ସମ୍ୟକ୍ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।
 ଭାରତର ଚଳାଳୀନ ଭାଇସ୍ରାୟ୍ ତାଙ୍କୁ ‘ମହାନହୋପାଧ୍ୟାୟ’
 ଉପାଧି ଦ୍ବାରା ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ତଥ୍ୟାଗ୍ରସ୍ଥି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣର ସମୁଦାୟ
 ୨୫୦୦ ଶ୍ଳୋକ ରହିଛି । ସେଥିରୁ ୨୧୭ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅନ୍ୟ
 ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି । ପରଶିଷ୍ଟ ବିଭାଗରେ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ
 ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦରମାନ ରହିଛି । ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ ଗଣିତ
 ଜ୍ୟୋତିଷ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେପରି ଉପାଦେୟ, ମଧୁର ଛନ୍ଦୋବଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ
 ଭଳି ଏହାର ଆବୃତ୍ତି ସେହିପରି ମନୋମୁଗ୍ଧକର । ଏହାର
 ପଦବିନ୍ୟାସ କାବ୍ୟରସିକତା ଓ ବିଦଗ୍ଧତାର ପ୍ରତୀକ । ତାଙ୍କ
 ମାନସ ସନ୍ତାନ ‘ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ’ର ସମ୍ୟକ୍ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି
 ସେ ଯୁଗର କବିଗୁରୁ ରାଧାନାଥରାୟ ଯଥାର୍ଥରେ ଲେଖିଥିଲେ—

“ସ୍ନେହ ବିଳାସୀଙ୍କ ଶାବନ ସ୍ମୃତି
 କୋଟି କୋଟି ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟୟେ ସୁଗଠିତ
 ପ୍ରାସାଦ, ସଜ୍ଜିତ ସୁପରିପାଟୀରେ
 ମାଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ମିଶିଯିବ ମାଟିରେ ।
 ମାତ୍ର ଉତ୍କଳର ଦର୍ପ ଚିତ୍ ପ୍ରସୂତ
 ଜ୍ୟୋତିଷ୍କ ଦର୍ପଣ, ଦରିଦ୍ରର କୃତ ।
 ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ ହେବ ନାହିଁ ଲୟ
 ନର ଦେହେ ଥିବ ଯାବତ ହୃଦୟ ।”

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣର ପ୍ରଣେତା ରୂପେ ସେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସରକାରଙ୍କର
 କିପରି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଇଥିଲେ ତଥା ବୈଷୟିକ ବ୍ୟାପାର ପ୍ରତି
 କିପରି ଅନ୍ୟମନସ୍କ ଥିଲେ, ତାର ସୂଚନା ୧୮୯୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ
 “ଓଡ଼ିଆ ଓ ନବ ସମ୍ବାଦ” ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ
 ସମ୍ବାଦରୁ ମିଳୁଛି । ଏହି ପତ୍ରିକାର ୫ । ୯ । ୧୮୯୪ ସଂଖ୍ୟାରେ
 ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବାଦଟି ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଛି ।

“ଗତ ବୁଧବାର ଦିନ (୩୦ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୯୪) ଅପରାହ୍ନ
 ଦୁଇ ବାଜିବା ସମୟରେ ଏ ନଗରସ୍ଥ ବାରବାଟୀ କଲ୍ଲୀଠାରେ
 ଶଶ୍ୱପତାର ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହ ହରିଚନ୍ଦନ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ
 ମହାମହୋପାଧ୍ୟାୟ ଏବଂ କାଉସୁର ଜମିଦାର ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦବଲ୍ଲଭ
 ରାଏ ମହାଶୟକୁ ରାୟ ବାହାଦୁର ପଦରେ ସନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ ନିମିତ୍ତ
 ଓଡ଼ିଶାର କମିଶନର ସାହେବ ବଙ୍ଗୀୟ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ
 ଆଦେଶମତେ ଏକ ଦରବାର କରିଥିଲେ । X X X ଏହି ଦିନ
 ଅପରାହ୍ନ ୪ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହ
 ହରିଚନ୍ଦନ ଏ ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କ କହିବାରୁ

ଜଣାଗଲା ଯେ ସେ ଦରବାର ସମୟରେ ଏ ନଗରର ସୀମାମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଦରବାର ସେ ଦିନ ନ ହୋଇ ତହିଁ ଆରଦିନ ହେବାର ଭ୍ରମବଶତଃ ବୁଝିଥିବାରୁ ଯଥା ସମୟରେ ଦରବାରକୁ ଆସିବା ବିଷୟରେ ଯତ୍ନବାନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ଏହି ଭ୍ରମଦ୍ୱାରା ସେ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ବୈଷୟିକ ବ୍ୟାପାରରେ ସବଦା ଅନ୍ୟମନସ୍ଥ ଥିବାର ଯଥାର୍ଥରେ ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।”

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟା ୧୨ । ୯ । ୧୮୯୪ ତାରିଖର ‘ଓଡ଼ିଆ ଓ ନବସମ୍ବାଦରୁ, ଜଣାଯାଏ ଯେ ତତ୍କାଳୀନ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଏଥିରେ ଶୁଷ୍ଟ ହେବାର ତ ଦୂରର କଥା, ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୦ । ୯ । ୧୮୯୪ ତାରିଖ ଦିନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦରବାର କରି ସନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ କାଳର ଏକ ବିଦେଶୀ ଗାସକ ପରାଧୀନ ଅଥଚ ଅନୁକୃତ ଓଡ଼ିଶାର ଜଣେ ନାଗରିକ ପ୍ରତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଖରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ମହାନ ପ୍ରତିଭାର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ।

୧୮୯୯ ମସିହାରେ ବ୍ରିଟିଶ ଜର୍ଣ୍ଣାଲ ‘ନଲେନ୍’ରେ ସାମନ୍ତଙ୍କ କୃତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ ଉପରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଭୂୟସୀ ପ୍ରଶଂସା ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତବ୍ୟ ମାନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଲେଖାଥିଲା—

“...It demonstrates the degree of accuracy which was possible in astronomical observation before the invention of telescope, and it enables us to watch, as it were, one of the astronomers of horay forgotten antiquity actually at his work before us to day.”

ବଳାଗ୍ରାଣ ସାମନ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଜୀବନ

ପରିବାରର ଭରଣପୋଷଣ ଓ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗବେଷଣାରେ ଭ୍ରାତୃଗୀକୃତ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିବା ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚର୍ଚ୍ଚାକରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ଦେଉଥିଲେ । ଯାହା ଓ ନାଟ୍ୟକଳା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗ୍ରହ ଥିବା ଲୋକ କଥା ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ । ସେ ରାତି ଅନନ୍ତା ରହି ପାଲ ଶୁଣୁଥିଲେ ଓ ଗାୟକଙ୍କ ସହ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥାନ୍ତର ନେଇ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ସୁଖ ମଣୁଥିଲେ ।

ଗୁଣମୂର୍ତ୍ତ କୃଷି ସରକାର ତାଙ୍କପାଇଁ ମାସିକ ୫୦ ଟଙ୍କା ବୃତ୍ତି ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ସେ ଏଇ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ପୁଣି ଟେଜେସୁରୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

ଅନ୍ତିମକାଳ ଆସନ୍ତା ଜାଣି ସେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗଣନା ଅନୁସାରେ ଏକ ମାତ୍ରେନ୍ଦ୍ର ବେଳାରେ ୧୯୦୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଜୁନ୍ ମାସ ଏଗାର ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କ ଅମରଆତ୍ମା ନଗର ଦେହ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବୈକୁଣ୍ଠପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।

ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ୧୯୨୩ ମସିହାରେ ପୃଥିବୀର ସବୁଦେଶରେ ଭୂତ୍ରମଣବାଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ପ୍ରବାଣ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ କୋପେର୍ନିକସ୍ଙ୍କ ୫୦୦ ତମ ଜୟନ୍ତୀ ଭାରତ ମହାସମାରୋହରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ଅମୂଲ୍ୟ ଛନ୍ଦଟିକୁ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଜନସାଧାରଣ ନିଜ ମାତୃଭାଷାରେ ପାଠ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ପୋଲଣ୍ଡ ଦେଶର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ସରକାର ପୋଲଣ୍ଡ ଦି ଲାଣ୍ଡ ଅଫ୍

କୋପେରନିକସ୍ ଶୀର୍ଷକ ପୁସ୍ତକ ଜରୀଆରେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ପୋଲଣ୍ଡର ଗୌରବାବଦ୍ଧ ଐତିହ୍ୟକୁ ବିଜ୍ଞାପିତ କରାଉଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଗୁଣଗ୍ରାସୀ ସରକାର ପୁରସ୍କୃତି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଟିକୁ ‘ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର କଲେଜ୍’ ନାମରେ ନାମିତ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ମୂଲ୍ୟାୟନ କଲେ ଏ ଯାବତ୍ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗୃହୀତ ହୋଇନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ମହାତ୍ମା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତାଙ୍କ ଜରୀଆରେ ଅନ୍ୟତମ ସେକ୍ସରେ ନିଜ ସୁସ୍ୱଚ୍ଛତ ଜନ୍ମଭୂମିର ଉନ୍ନତ ବଜାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଛୁ । ଓଡ଼ିଶାର ଶିକ୍ଷା ସ୍ୱଚ୍ଛତ ସଚେତନ ଯୁବସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ଆଗଭର ହେବା ସବାବୋ ବାଞ୍ଛନୀୟ ସ୍ୱଚ୍ଛତାବିତ୍, ଗଣିତଜ୍ଞ; ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ସିଦ୍ଧସ୍ଥ ଲେଖକମାନଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣର ଗୋଟିଏ ଇଂରାଜୀ ଟୀକା ପ୍ରଣୟନ କରାଗଲେ ଏପରି ମହତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହୋଇପାରିବ ।

